

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

24 март 2022 година*

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) 2015/848 — Производство по несъстоятелност — Член 3, параграф 1 — Международна компетентност — Преместване на центъра на основните интереси на длъжника в друга държава членка след подаването на искане за образуване на главно производство по несъстоятелност“

По дело C-723/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) с акт от 17 декември 2020 г., постъпил в Съда на 29 декември 2020 г., в рамките на производство по дело

Galapagos BidCo. Sàrl

срещу

DE, в качеството му на ликвидатор на Galapagos SA,

Hauck Aufhäuser Fund Services SA,

Prime Capital SA,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: E. Regan, председател на състава, I. Jarukaitis (докладчик), M. Ilešič, D. Gratsias и Z. Csehi, съдии,

генерален адвокат: J. Richard de la Tour,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Galapagos BidCo. Sàrl, от W. Nassall, Rechtsanwalt,
- за DE, в качеството му на ликвидатор на Galapagos SA, от C. van de Sande, Rechtsanwalt,

* Език на производството: немски.

- за Hauck Aufhäuser Fund Services SA и Prime Capital SA, от R. Hall, Rechtsanwalt,
- за германското правителство, от J. Möller, M. Hellmann и U. Bartl, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от S. Grünheid и S. Noë, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 2015 г., стр. 19 и поправка в ОВ L 349, 2016 г., стр. 9).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Galapagos BidCo. Sàrl, от една страна, и DE в качеството му на ликвидатор на Galapagos SA, Hauck Aufhäuser Fund Services SA и Prime Capital SA, от друга страна, по повод на искане за откриване на производство по несъстоятелност в Германия по отношение на Galapagos.

Правна уредба

Правото на Съюза

Споразумението за оттегляне

- 3 Член 67, параграф 3 от Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (ОВ L 29, 2020 г., стр. 7, наричано по-нататък „Споразумението за оттегляне“) гласи:

„В Обединеното кралство [Великобритания и Северна Ирландия], а така също и в държавите членки в ситуации, засягащи Обединеното кралство, долупосочените разпоредби се прилагат, както следва:

[...]

- в) [Регламент 2015/848] се прилага по отношение на производствата по несъстоятелност и исковете, посочени в член 6, параграф 1 от същия регламент, при условие че главното производство е образувано преди края на преходния период;

[...]“.

4 Член 126 от Споразумението за оттегляне предвижда:

„Определя се преходен период или период на изпълнение, който започва да тече от датата на влизане в сила на настоящото споразумение и приключва на 31 декември 2020 г.“.

Регламент (ЕО) № 1346/2000

5 Член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143), отменен с Регламент 2015/848, предвижда:

„Съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника, са компетентни да образуват производство по несъстоятелност. За дружествата и юридическите лица, седалището според устройствения акт се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното“.

Регламент 2015/848

6 Съображения 1, 3, 5, 8, 23, 27, 29, 33 и 65 от Регламент 2015/848 гласят:

„(1) На 12 декември 2012 г. [Европейската к]омисия[...] прие доклад относно прилагането на [Регламент № 1346/2000]. В доклада се стига до извода, че регламентът действа добре като цяло, но е желателно да се подобри прилагането на някои от разпоредбите му, с цел да се повиши ефективността при воденето на трансграничните производства по несъстоятелност. Тъй като посоченият регламент е бил изменян няколко пъти и трябва да се внесат още изменения, в интерес на яснотата той следва да бъде преработен.

[...]

(3) Правилното функциониране на вътрешния пазар изисква трансграничните производства по несъстоятелност да действат ефикасно и ефективно. [...]

[...]

(5) С оглед на правилното функциониране на вътрешния пазар е необходимо да се избягват стимулите за страните да прехвърлят активи или съдебни производства от една държава членка в друга, с цел да са в по-благоприятно правно положение във вреда на кредиторите на несъстоятелността (т.нар. „forum shopping“).

[...]

(8) За постигането на целта, свързана с подобряването и ускоряването на производствата по несъстоятелност с трансгранични последици, е необходимо и уместно разпоредбите за компетентността, признаването на съдебни решения и приложимото право[...] в тази област да бъдат включени в един правен акт на Съюза, който да бъде задължителен и пряко приложим в държавите членки.

[...]

(23) Настоящият регламент дава възможност да се образува главно производство по несъстоятелност в държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника. Това производство има универсален обхват и цели включването на цялото имущество на длъжника. [...]

[...]

(27) Преди да образува производство по несъстоятелност компетентният съд следва да провери служебно дали центърът на основните интереси на длъжника или предприятието на длъжника попада действително в неговата териториална компетентност.

[...]

(29) Настоящият регламент следва да съдържа редица предпазни мерки, насочени към предотвратяване на търсенето на най-благоприятната правна система чрез злоупотреба или измама.

[...]

(33) В случаите, когато съдът, сезиран с искане за образуване на производство по несъстоятелност, установи, че центърът на основните интереси не се намира на неговата територия, той следва да не образува главно производство по несъстоятелност.

[...]

(65) Настоящият регламент следва да предвижда възможност за незабавно признаване на решенията за образуване, провеждане и приключване на производство по несъстоятелност, които попадат в неговия обхват, както и на решенията, които се намират в пряка връзка с това производство по несъстоятелност. Автоматично признаване следва да означава, че последиците от производство, което е извършено по правото на държавата членка, в която е образувано производството, поражда действие във всички останали държави членки. Признаването на решенията, които са постановени от съдилища на държавите членки, следва да се основава на принципа на взаимното доверие. В това отношение основанията за непризнаване следва да се сведат до необходимия минимум. Съгласно същия принцип следва да се разрешава и всеки възникнал спор, когато съдилищата на две държави членки претендират, че е в тяхната компетентност да образуват главно производство по несъстоятелност. Решението на съда, който първи е образувал производството, следва да бъде признато в останалите държави членки, без те да имат правото да подлагат на контрол това решение на съда“.

7 Според член 2, точка 7 от този регламент за целите на същия „съдебно решение за образуване на производство по несъстоятелност“ включва решението на всеки съд за образуване на производство по несъстоятелност или за потвърждаване образуването на такова производство и решението на съд за назначаване на синдик.

8 Озаглавеният „Международна компетентност“ член 3 от посочения регламент гласи:

„1. Компетентни да образуват производството по несъстоятелност са съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника („главно производство по несъстоятелност“). Центърът на основните интереси е мястото, където длъжникът на постоянна основа управлява интересите си и което може да се удостовери от трети лица.

За дружествата и юридическите лица, седалището според устройствения акт се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. [...]

2. Когато центърът на основните интереси на длъжника е разположен на територията на дадена държава членка, съдилищата на друга държава членка са компетентни да образуват производство по несъстоятелност само ако длъжникът притежава предприятие на територията на тази друга държава членка. Действието на това производство се свежда до имуществото на длъжника, което се намира на територията на последната държава членка.

3. Когато производството по несъстоятелност е образувано в съответствие с параграф 1, всяко производство, образувано впоследствие в съответствие с параграф 2, е вторично производство по несъстоятелност.

[...]“.

9 Член 4 от същия регламент, озаглавен „Проверка на компетентността“, предвижда в параграф 1:

„Съд, сезиран с искане за образуване на производство по несъстоятелност, проверява служебно дали е компетентен съгласно член 3. В решението за образуване на производство по несъстоятелност се посочват основанията за компетентност на съда, и по-специално дали компетентността се основава на член 3, параграф 1 или на член 3, параграф 2“.

10 Член 19, параграф 1 от Регламент 2015/848 гласи:

„Всяко решение за образуване на производство по несъстоятелност, което е взето от компетентен съд на държава членка съгласно член 3, се признава във всички други държави членки от момента на влизането му в сила в държавата на образуване на производството“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

11 Galapagos е холдингово дружество със седалище в Люксембург. През юни 2019 г. то решава да прехвърли своето централно управление във Ферам (Обединеното кралство). На 22 август 2019 г. неговите директори, назначени на 13 юни 2019 г., подават до High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (Business and Property Courts, Insolvency and Companies list) (Висш съд (Англия и Уелс), Търговско отделение (търговски и имуществени спорове, регистър по несъстоятелността и на търговските дружества), Обединеното кралство) (наричан по-нататък „High Court“), искане за образуване на производство по несъстоятелност. На следващия ден обаче тези директори са освободени под въздействието на група кредитори, разполагаща с обезпечени акции, и са заменени от нов директор. Последният открива офис на Galapagos в Дюселдорф (Германия) и дава указания на адвокатите, представляващи последното, да оттеглят искането за образуване на

производство по несъстоятелност. Оттеглянето обаче не се осъществява, защото група кредитори се присъединява към това искане. По него все още няма произнасяне на High Court към 17 декември 2020 г. — датата, на която е отправено преюдициалното запитване.

- 12 На 23 август 2019 г. Galapagos подава друго искане за образуване на производство по несъстоятелност пред Amtsgericht Düsseldorf (Районен съд Дюселдорф, Германия), който с определение от същия ден назначава DE за временен управител и налага обезпечителни мерки. На 6 септември 2019 г. обаче този съд, сезиран от кредитори по реда на незабавно производство, оттегля определението си и отхвърля като недопустимо искането на Galapagos с мотива, че няма компетентност.
- 13 На 6 септември 2019 г. Hauck Aufhäuser Fund Services и Prime Capital, други две дружества — кредитори на Galapagos, сезират Amtsgericht Düsseldorf (Районен съд Дюселдорф) с друго искане за образуване на производство по несъстоятелност. С определение от 9 септември 2019 г. този съд отново назначава DE за временен управител и налага обезпечителни мерки, като приема, че към момента на подаване на искането центърът на основните интереси на Galapagos се намира в Дюселдорф.
- 14 Galapagos BidCo., което е едновременно дъщерно дружество и кредитор на Galapagos, в последното си качество сезира Landgericht Düsseldorf (Областен съд Дюселдорф, Германия), по реда на незабавно производство, с искане за отмяна на определението от 9 септември 2019 г., като изтъква, че Amtsgericht Düsseldorf (Районен съд Дюселдорф) не е имал международна компетентност, при положение че централното управление на Galapagos е било преместено във Ферам през юни 2019 г. Тъй като тази жалба е отхвърлена с определение от 30 октомври 2019 г., Galapagos BidCo. сезира запитващата юрисдикция — Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия).
- 15 Тази юрисдикция излага, че въззивният съд е приел, че Amtsgericht Düsseldorf (Районен съд Дюселдорф) правилно е приел, че има международна компетентност, тъй като центърът на основните интереси на Galapagos към 9 септември 2019 г. се намира в Германия. По-нататък, този въззивен съд счита, че подаденото до High Court искане за образуване на производство по несъстоятелност не възпрепятства тази компетентност, тъй като принципът, че международната компетентност на даден съд не може да бъде изключена чрез прехвърлянето, в периода между искането и образуването на производство по несъстоятелност, на центъра на основните интереси в друга държава членка, се отнася според него само до запазването на компетентността на първоначално сезирания съд и няма никакво въздействие върху компетентността на по-късно сезирания съд.
- 16 Запитващата юрисдикция посочва, че изходът на делото по жалбата, с която е сезирана, зависи от тълкуването на член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848. Всъщност, на първо място, според нея въззивният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че центърът на основните интереси на Galapagos се намира в Германия, ако член 3, параграф 1 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че за дружество, чието седалище според устройствения акт е в първата държава членка, трябва да се счита, че няма център на основни интереси във втората държава членка, на чиято територия се намира неговото централно управление, в случаите, когато това дружество е преместило своето централно управление от трета държава членка в тази втора държава членка, но преди това е било подадено искане за образуване на производство по несъстоятелност в тази трета държава членка и по него все още не е поставено решение.

- 17 В това отношение тя отбелязва, че според член 3, параграф 1, първа алинея, второ изречение от Регламент 2015/848 центърът на основните интереси е мястото, където длъжникът на постоянна основа управлява интересите си и което може да се удостовери от трети лица. Тя отбелязва, че в практиката си по Регламент № 1346/2000 Съдът е приел, че следва да се отдаде предимство на разпознаваемото място на централно управление на съответното дружество. При това положение тя счита, че следва да се потвърди констатацията на въззивния съд, че в началото на септември 2019 г. центърът на основните интереси на Galapagos е бил разположен в Германия.
- 18 Запитващата юрисдикция обаче иска да се установи дали след преработването на Регламент № 1346/2000, извършено с Регламент 2015/848, при определянето на центъра на основните интереси на дружество длъжник и за да се предотврати злоупотреба — при обстоятелства като тези по спора, с който тя е сезирана — следва да се наложат специални изисквания, за да се приеме, че преместването на центъра на основните интереси в друга държава членка трябва да се вземе предвид.
- 19 На второ място, според запитващата юрисдикция въззивният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че международната компетентност на германските юрисдикции произтича от факта, че центърът на основните интереси на Galapagos през септември 2019 г. се е намирал на германска територия, ако член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 трябва да се тълкува в смисъл, че от една страна, съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника към момента на подаването на искане за образуване на производство по несъстоятелност, запазват международната си компетентност да образуват това производство, когато длъжникът премести центъра на основните си интереси на територията на друга държава членка след подаването на това искане, но преди образуването на посоченото производство, и от друга страна, запазването на международната компетентност на съдилищата на първоначално сезираната държава членка изключва компетентността на съдилищата на друга държава членка да се произнасят по нови искания за образуване на главно производство по несъстоятелност.
- 20 В това отношение запитващата юрисдикция отбелязва най-напред, че в решение от 17 януари 2006 г., *Staubitz-Schreiber* (C-1/04, EU:C:2006:39), Съдът тълкува член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 в смисъл, че съдът на държавата членка, на чиято територия е бил разположен центърът на основните интереси на длъжника при подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност от длъжника, остава компетентен да образува посоченото производство, когато въпросният длъжник е преместил центъра на основните си интереси на територията на друга държава членка след подаването на това искане, но преди образуването на производството. Тя обаче иска да се установи дали тази съдебна практика все още е релевантна предвид преработването на този регламент, извършено с Регламент 2015/848.
- 21 По-нататък, запитващата юрисдикция отбелязва, че от Регламент 2015/848 и от съдебната практика следва, че може да се образува само едно главно производство по несъстоятелност и че всички държави членки са обвързани от решението за образуване на такова производство, така че предвидената в член 3, параграф 1 от този регламент международна компетентност се счита за изключителна. Според тази юрисдикция обаче, ако запазената компетентност на първоначално сезирания съд не изключва международната компетентност на съдилищата на друга държава членка да се произнесат по нови искания за образуване на производство по несъстоятелност, такъв сезиран

впоследствие съд би могъл да образува главното производство по несъстоятелност с решение, обвързващо първоначално сезирания съд, така че същият вече няма да може да образува главно производство по несъстоятелност, а това би могло да лиши от полезно действие запазването на изключителната международна компетентност, която произтича от член 3 от Регламент 2015/848 и от съдебната практика.

22 Накрая, запитващата юрисдикция посочва, че по жалбата, с която е сезирана, трябва да изхожда от принципа, че към датата, на която е подадено искането за образуване на производство по несъстоятелност пред High Court, международната компетентност на съдилищата на Обединеното кралство за образуване на главно производство по несъстоятелност е установена по силата на член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848, при положение че според фактите в основата на тази жалба центърът на основните интереси на Galapagos към тази дата се е намирал в Обединеното кралство.

23 При тези условия Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 3, параграф 1 от [Регламент 2015/848] да се тълкува в смисъл, че центърът на основните интереси на дружество длъжник, чието седалище според устройствения акт се намира в една държава членка, не е разположен във втора държава членка, в която се намира мястото на централното му управление, което може да бъде установено въз основа на обективни и проверими от трети лица обстоятелства, когато при обстоятелства като тези в главното производство дружеството длъжник е преместило това място на централно управление от трета държава членка във втората държава членка, докато в третата държава членка е било подадено искане за образуване на производството по несъстоятелност, по което все още не е поставено решение?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос: трябва ли член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 да се тълкува в смисъл,

а) че съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника към момента на подаване на искане за образуване на производството по несъстоятелност, запазват международната си компетентност да вземат решение за образуването на това производство в хипотезата, при която длъжникът премества центъра на основните си интереси на територията на друга държава членка след подаването на искането, но преди постановяването на решение за образуване на производство по несъстоятелност, и

б) че тази запазена международна компетентност на съдилищата на държава членка изключва компетентността на съдилищата на друга държава членка да се произнесат по други искания за образуване на главното производство по несъстоятелност, които постъпват в съд на друга държава членка след преместването на центъра на основните интереси на длъжника в тази друга държава членка?“.

По преюдициалните въпроси

По втория въпрос

- 24 С втория си въпрос, който трябва да се разгледа на първо място, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 трябва да се тълкува в смисъл, че съдът на държава членка, сезиран с искане за образуване на главно производство по несъстоятелност, запазва изключителна компетентност да образува такова производство, когато центърът на основните интереси на длъжника е преместен в друга държава членка след подаването на това искане, но преди тази юрисдикция да се е произнесла по него.
- 25 В самото начало следва да се отбележи, че на Съда не е поставен въпрос относно квалификацията или последиците за прилагането на член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 от преместването на центъра на основните интереси на длъжник преди подаването на първото искане за образуване на производство по несъстоятелност, което е станало в момент, близък до подаването на това искане. Всъщност запитващата юрисдикция посочва, както бе припомнено в точка 22 от настоящото решение, че тя трябва, в общи линии, по процесуални съображения да изхожда от принципа, че към датата, на която пред High Court е подадено искане за образуване на производство по несъстоятелност по отношение на Galapagos, този център се е намирал в Обединеното кралство.
- 26 Тъй като в рамките на този въпрос запитващата юрисдикция иска по-точно да се установи дали практиката на Съда по тълкуването на член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000, и конкретно тълкуването на този регламент, дадено от Съда в решение от 17 януари 2006 г., *Staubitz-Schreiber* (C-1/04, EU:C:2006:39), са релевантни за тълкуването на член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848, следва да се започне с констатацията, че както е видно от съображение 1 от последния регламент, с него се преработва Регламент № 1346/2000, който е бил изменян няколко пъти. От една страна, Регламент 2015/848 има за цел в частност — както е видно от съображение 8 — подобряване и ускоряване на производствата по несъстоятелност, които имат трансгранични последици, като се включат в един акт, задължителен и пряко приложим във всички държави членки, разпоредбите за компетентността, признаването и приложимото право в тази област.
- 27 По-нататък, подобно на Регламент № 1346/2000, Регламент 2015/848 преследва целта, посочена в съображение 5, с оглед на правилното функциониране на вътрешния пазар да се избягват стимулите за страните да прехвърлят активи или съдебни производства от една държава членка в друга, с цел да са в по-благоприятно правно положение във вреда на кредиторите на несъстоятелността (*forum shopping*). За тази цел той визира по-конкретно — както следва от съображение 29 — да създаде гаранции, насочени към предотвратяване на търсенето на най-благоприятната правна система чрез злоупотреба или измама.
- 28 От друга страна, член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 предвижда, както член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000, че съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника, са компетентни да образуват производство по несъстоятелност.

- 29 Вследствие на това практиката на Съда по тълкуването на правилата, установени с Регламент № 1346/2000 в областта на международната компетентност, продължава да е релевантна за тълкуването на член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2020 г., *Novo Banco*, C-253/19, EU:C:2020:585, т. 20).
- 30 При това положение следва да се констатира, че член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 предоставя изключителна компетентност за образуване на главно производство по несъстоятелност на съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника (вж. по аналогия решения от 15 декември 2011 г., *Rastelli Davide и С.*, C-191/10, EU:C:2011:838, т. 27 и от 14 ноември 2018 г., *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, т. 23).
- 31 По-нататък, както отбелязва запитващата юрисдикция, в решение от 17 януари 2006 г., *Staubitz-Schreiber* (C-1/04, EU:C:2006:39), Съдът е постановил, че съдът на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника към момента на подаване на искането за образуване на производството по несъстоятелност от длъжника, запазва компетентността си да образува посоченото производство, когато въпросният длъжник премества центъра на основните си интереси на територията на друга държава членка след подаването на искането за образуване на производството, но преди образуването на същото.
- 32 В това отношение Съдът припомня по-конкретно в точка 25 от същото решение целта на Регламент № 1346/2000, която е идентична на целта, преследвана понастоящем от Регламент 2015/848 и състояща се в това да се избягват стимулите за страните да прехвърлят активи или съдебни производства от една държава членка в друга, с цел да са в по-благоприятно правно положение, и приема, че тази цел няма да бъде постигната, ако длъжникът може да премести центъра на основните си интереси в друга държава членка в периода от подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност до постановяването на решението за образуването на същото, и по този начин да определи компетентния съд, както и приложимото право. В точка 26 от посоченото решение Съдът отбелязва, че такова прехвърляне на компетентност би било в противоречие и с целта, посочена понастоящем в съображения 3 и 8 от Регламент 2015/848, за ефикасно, подобро и ускорено функциониране на трансграничните производства по несъстоятелност, тъй като би задължило кредиторите да преследват длъжника постоянно там, където той реши да се установи в по-голяма или по-малка степен окончателно, и често би се стигнало на практика до удължаване на производството.
- 33 Що се отнася до въпроса дали запазването на компетентността на съда на първоначално сезираната държава членка има за последица изключване на компетентността на съдилищата на друга държава членка да разглеждат нови искания за образуване на главно производство по несъстоятелност, следва да се констатира, най-напред, че от член 3 от Регламент 2015/848 е видно, че може да бъде образувано само едно главно производство и че то поражда действие във всички държави членки, в които е приложим този регламент (вж. по аналогия решение от 2 май 2006 г., *Eurofood IFSC*, C-341/04, EU:C:2006:281, т. 52).
- 34 След това, в съответствие с член 4, параграф 1 от Регламент 2015/848 във връзка със съображение 27 от него съдът на държава членка, сезиран с искане за образуване на главно производство по несъстоятелност, трябва служебно да провери дали е компетентен, и за целта да провери дали центърът на основните интереси на длъжника по смисъла на член 3 от този регламент се намира в тази държава членка (вж. по аналогия решение от 2 май

2006 г., Eurofood IFSC, C-341/04, EU:C:2006:281, т. 41). Впрочем в съображение 33 от този регламент се посочва, че когато съдът, сезиран с такова искане, установи, че центърът на основните интереси не се намира на неговата територия, той следва да не образува главно производство по несъстоятелност.

- 35 Накрая, по силата на член 19, параграф 1 от Регламент 2015/848 всяко решение за образуване на производство по несъстоятелност, което е взето от компетентен съд на държава членка съгласно член 3 от този регламент, се признава във всички други държави членки от момента на влизането му в сила в държавата на образуване на производството. Това признаване се основава — както сочи съображение 65 от посочения регламент — на принципа на взаимното доверие, който изисква съдилищата на другите държави членки да признават решението за образуване на такова производство, без да могат да подлагат на контрол преценката на първия съд относно неговата компетентност (вж. по аналогия решение от 2 май 2006 г., Eurofood IFSC, C-341/04, EU:C:2006:281, т. 42).
- 36 От всички тези съображения произтича, че юрисдикцията на държава членка, сезирана с искане за образуване на главно производство по несъстоятелност, запазва изключителна компетентност да образува такова производство, когато центърът на основните интереси на длъжника е прехвърлен в друга държава членка след подаването на това искане, но преди този съд да се е произнесъл по него, поради което, когато впоследствие е подадено искане със същата цел пред съд на друга държава членка, последният по принцип не може да се обяви за компетентен да образува такова производство, докато първият съд не се е произнесъл и не се е отказал от компетентност.
- 37 По делото в главното производство е безспорно, че преди да бъде сезиран Amtsgericht Düsseldorf (Районен съд Дюселдорф), до High Court е подадено искане за образуване на главно производство по несъстоятелност срещу Galapagos. При това положение, за да прецени валидността на решението на Amtsgericht Düsseldorf (Районен съд Дюселдорф) да приеме, че има международна компетентност, запитващата юрисдикция ще трябва да вземе предвид действието, което поражда подаването на това искане до High Court, предвид изложените в настоящото решение съображения.
- 38 Вследствие на това трябва да се има предвид, че според член 67, параграф 3, буква в) от Споразумението за оттегляне Регламент 2015/848 се прилага в Обединеното кралство, както и в държавите членки, в ситуации, засягащи Обединеното кралство, по отношение на производствата по несъстоятелност, при условие че главното производство е образувано преди края на преходния период, предвиден в член 126 от това споразумение.
- 39 Следователно, ако в конкретния случай се отбележи, че към датата на изтичане на този преходен период, а именно 31 декември 2020 г., High Court все още не се е произнесъл по искането за образуване на главно производство по несъстоятелност, от това произтича, че Регламент 2015/848 вече не изисква, поради това искане, съд на държава членка, на чиято територия се намира центърът на основните интереси на Galapagos, да се въздържа от приемане, че има компетентност да образува такова производство.
- 40 С оглед на всички тези съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 трябва да се тълкува в смисъл, че съдът на държава членка, сезиран с искане за образуване на главно производство по несъстоятелност, запазва изключителна компетентност да образува такова производство, когато центърът на основните интереси на длъжника е прехвърлен в друга държава членка след подаването

на това искане, но преди този съд да се е произнесъл по него. Вследствие на това и доколкото този регламент продължава да е приложим към посоченото искане, съдът на друга държава членка, сезиран впоследствие с искане, подадено със същите цели, по принцип не може да се обяви за компетентен да образува главно производство по несъстоятелност, докато първият съд не се е произнесъл и не се е отказал от компетентност.

По първия въпрос

- 41 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 трябва да се тълкува в смисъл, че може да се приеме, че центърът на основните интереси на длъжника е разположен в държавата членка, на чиято територия се намира неговото централно управление, въпреки че последното е прехвърлено от друга държава членка след подаването в същата на искане за образуване на главно производство по несъстоятелност, и по него все още не е постановено решение.
- 42 От дадения на втория въпрос отговор обаче следва, че съдът на държава членка, сезиран с искане за образуване на главно производство по несъстоятелност, не следва при такива обстоятелства да проверява дали центърът на основните интереси на длъжника се намира в тази държава членка.
- 43 При тези условия не следва да се отговаря на първия въпрос.

По съдебните разноски

- 44 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 3, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че съдът на държава членка, сезиран с искане за образуване на главно производство по несъстоятелност, запазва изключителна компетентност да образува такова производство, когато центърът на основните интереси на длъжника е прехвърлен в друга държава членка след подаването на това искане, но преди този съд да се е произнесъл по него. Вследствие на това и доколкото този регламент продължава да е приложим към посоченото искане, съдът на друга държава членка, сезиран впоследствие с искане, подадено със същите цели, по принцип не може да се обяви за компетентен да образува главно производство по несъстоятелност, докато първият съд не се е произнесъл и не се е отказал от компетентност.

Подписи